

Pau i patrimoni: un pròsper esdevenidor

Les nostres comarques han acollit, del 26 al 30 de juny, la III Conferència Patrimoni i Cultura de Pau, organitzada per Amics de la UNESCO de Girona amb la col·laboració dels ajuntaments de Girona, Roses, Banyoles i Olot, del Centre UNESCO de Catalunya, la Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO, la Diputació de Girona i la Càtedra UNESCO de la Universitat de Girona.

Ha estat la immillorable ocasió de presentar projectes engrescadors, d'intercanviar experiències, de compartir idees amb persones vingudes d'Andorra, d'Euskadi, de Grècia, d'Itàlia, de Portugal i d'arreu de Catalunya i alhora l'oportunitat de conèixer millor i difondre a l'estranger els valors del nostre patrimoni. Dissortadament, la internacionalitat de la trobada s'ha vist minvada a causa dels enrevesats tràmits burocràtics d'alguns estats, i altres contingències, que ens han privat de la possibilitat de gaudir de les aportacions que venien, per exemple, de Melilla i del Marroc, de Mali i de Senegal o de la Xina i d'Irlanda.

La conferència ha tingut un caràcter descentralitzat i una estructura fixa suportada per quatre columnes: una ponència marc, la lectura de les comunicacions, el torn obert de paraula per fer possible el diàleg i la visita de l'entorn i del patrimoni de cadascuna de les ciutats que l'acollia —el Barri Vell

de Girona, la Ciutadella de Roses, el centre de Banyoles o el Croscat i la Fageda d'en Jordà.

El primer dia es va desenvolupar la sessió inaugural a Girona, que fou seguida de dues conferències amb la pau com a element comú. El segon, «Patrimoni cultural», a Roses, amb intervencions sobre, per exemple, la comunitat hel·lènica del nord de l'Epir, l'agermanament dels claustrats de Girona i de Sant Cugat i el projecte gironí «Apadrinem escultures». El tercer, «Patrimoni industrial», a Banyoles, amb intervencions sobre les colònies tèxtils industrials i els Altos Hornos de Vizcaya, entre altres. En el quart, «Patrimoni natural», a Olot, versà sobre els camins de ronda de la Costa Brava i la vall del Madriu-Perafita-Claror d'Andorra. El cinquè i darrer, «Patrimoni immaterial», de nou a Girona, hi hagué intervencions sobre el vessant mediterrani dels Pirineus, la Passió d'Olesa i l'Institut Linguapax i la diversitat lingüística. A la

Participants a la conferència «Patrimoni i cultura de pau».

tarda, sessió de cloenda amb la lectura de les conclusions. Al vespre es va cloure de manera informal la Conferència amb un sopar al pati de la Casa de Cultura i la projecció de l'audiovisual *Habitar el*

nostre món, perfecte colofó d'una setmana d'embadament constructiu davant del patrimoni i d'immersió reparadora en els valors de la pau.

Lluís Lucero Comas

El déu del vi és la nova joia del Museu d'Empúries

La darrera troballa de les ruïnes d'Empúries és un cap del déu Bacus, envellit però senyorial, tallat en marbre de Carrara. La peça, ben conservada i d'equilibrades formes, ens recorda la importància de la cultura del vi i el gaudi dels sentits en la societat romana.

Res a veure amb el Bacus gras i voluptuós que pintà Caravaggio. El déu del vi trobat a Empúries és solemne, mesurat i d'una estètica equilibrada.

L'escultor cisellà amb destresa, en marbre italià de Carrara, una divinitat amb llarga barba de fins tirabujons verticals i una cinta que cenyeix un vel sobre una abundant cabellera que pren la forma d'unes trenes estilitzades. Sobre el cap, un pàmpol ens recorda la passió vinícola de la divinitat. La figura, datada entre els segles I i II dC i de 22,5 centímetres d'altura, podria haver decorat una casa, una

botiga o les termes públiques, tot i que en una època posterior fou reutilitzada sense miraments en la boca d'una cisterna. Allí fou localitzada, 2.000 anys després i gairebé per atzar, quan l'excavació de la denominada Ínsula 30 de la ciutat romana tocava a la seva fi, la primavera de l'any passat. El cap havia quedat ocult fins al darrer moment en el piló de terra que sustentava el tauló que trepitjaven els arqueòlegs. La troballa ha trigat un any a ser presentada. Juntament amb el cap foren trobades 350 monedes d'or, una petita estàtua de la deessa